

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣ - ΕΝΟΡΙΑ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΝΟΡΓΟΥΝΤ
ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΠΡΟΑΣΤΕΙΩΝ
GREEK ORTHODOX COMMUNITY & PARISH OF PROPHET ELIAS
NORWOOD & EASTERN SUBURBS INC

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ
THE WORD OF GOD
WEEKLY MAGAZINE

DATE: **22-08-21** YEAR: **38** NUMBER: **1876**

WEB PAGE: PROPHETELIAS.ORG.AU

FACEBOOK: FACEBOOK.COM/PROPHETELIASNORWOOD

EMAIL: PROPHETELIAS@ESC.NET.AU

ΚΥΡΙΑΚΗ Θ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. 14, 22-34) 22 Αύγουστου 2021

Γεμᾶτοι χαρά καί ἐνθουσιασμό, ἐξεκίνησαν τό ταξίδι τους οἱ μαθητές τοῦ Κυρίου, λάμνοντας τά κουπιά τοῦ πλοιαρίου, στά ἤσυχια γαλανά νερά τῆς Τιβεριάδος. Καί γιατί νά μήν εἶναι χαρούμενοι; Ἐφ' ὅσον πέρασαν τήν ἡμέρα τους σ' ἓνα θαυμάσιο περιβάλλον, θαυμάτων καί βαθειᾶς συγκίνησης. Ἐφ' ὅσον ἔζησαν τήν συγκλονιστική ἐμπειρία τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν πέντε ἄρτων καί τῶν δύο ψαριῶν καί τόν χορτασμό τῶν χιλιάδων πεινασμένων. Καί τώρα ἡ γαλήνια θάλασσα, ἡ ἀστροφεγγιά τούς ὑποσχόταν ἓνα ὑπέροχο ταξίδι! Οἱ μαθητές τοῦ Κυρίου, λές καί πετοῦσαν ἀπό τόν ἐνθουσιασμό τους. Ἀλλά Ἐκεῖνος πού εἶπε: **«Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε· ἀλλά θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.»** (Ἰωάν. 16, 33) εἶχε ἄλλα σχέδια. Σάν Παντογνώστης, ἐδιάβαζε τά αἰσθήματα ὑπεροχῆς πού ἐκολάπτονταν στίς καρδιές τῶν μαθητῶν Του καί θέλησε νά τούς δώσει ἓνα καλό καί ἀξέχαστο μάθημα. Ἡ θλίψη στήν ζωή, εἶναι ἀπό τά πιό συνηθισμένα φαινόμενα. Εἶναι διάχυτη παντοῦ καί ἀποτελεῖ ἀχώριστο σύντροφο τῆς ζωῆς μας. ἡ ζωή τοῦ ἀνθρώπου, μοιάζει μέ πέλαγος. Ὅπως καί σ' αὐτό ὑπάρχουν ἡμέρες γαλήνης, ὑπάρχουν καί ἡμέρες μέ φουρτοῦνες πού τό ταράσσουν. Φυσᾶ αὔρα καί ζέφυρος καί χαϊδεύει τήν ἀπαλή ἐπιφάνειά του. Ἀλλά ξεσποῦν καί θύελλες. Εἶναι νόμος τῆς ζωῆς ἡ θλίψη. Δέν γνωρίζει ἐξαιρέσεις. Βάσανα καί δάκρυα δοκιμάζουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. Μέσα σ' αὐτό τό πέλαγος, σ' αὐτές τίς δυσκολίες ἀκούεται μία μόνο παρήγορη φωνή καί πρόσταγμα: **«Θαρσεῖτε»!** Αὐτή εἶναι ἡ φωνή τοῦ Κυρίου, ἡ ὁποία εἶναι καί ἡ μόνη φωνή πού δύναται νά καθησυχάσει αὐθεντικά τίς ὅποιες φουρτοῦνες μας. Ἡ ζωή μας ἀδελφοί μου μοιάζει μέ ἓνα πέλαγος γεμᾶτο δοκιμασίες, καί πολλές περιπέτειες. Σ' αὐτό τό ταξίδι χρειάζεται νά ἔχουμε καλόν, ἔμπειρο καί ἐπιδέξιο καπετάνιο. Εἶναι ἡ ζωή μας ἓνας καθημερινός ἀγῶνας ἀπ' ὅπου καλούμεθα νά βγοῦμε νικητές. Ὁ σκοπός τοῦ ταξιδιοῦ, εἶναι ἡ ἀντίπερα ὄχθη. Σκοπός τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου ἦταν νά φθάσουν στήν ἀντίπερα ὄχθη τῆς Τιβεριάδος καί ὁ δικός μας σκοπός εἶναι νά φθάσωμε στήν ἀπέναντη ὄχθη τῆς αἰώνιας καί μακαρίας ζωῆς. Μέσα σ' αὐτό τό διάστημα τοῦ ταξιδιοῦ μας, θά περάσωμε καί λιμάνια γαλήνης καί φουρτουνιασμένα πέλαγα, ὅπως ἐσυναίβει μέ τούς μαθητές τοῦ Κυρίου. Ξεκίνησαν μέ οὔριο ἄνεμο καί τώρα ἐκινδύνευαν νά καταποντιστοῦν. Εἶναι πολλά τά παραδείγματα τῆς Παλαιᾶς καί Καινῆς Διαθήκης, διά τῶν ὁποίων διδασκόμεθα αὐτήν τήν πραγματικότητα. Ὅμως ἀσχέτως τῶν καλῶν καί εὐχάριστων γεγονότων ἢ τῶν δυσκόλων καί δυσάρεστων, σύντομα ἢ ἀργότερα, τό ταξίδι τῆς ζωῆς θά τελειώσει κάποτε. Τό κυριότερο μέλημα τοῦ ἀνθρώπου σ' αὐτό τό ταξίδι, εἶναι νά μήν ξεκινήσει, βασιζόμενος στίς δικές του ἰκανότητες. Νά μήν ἐμπιστευθεῖ στίς δικές του δυνάμεις, τήν τέχνη του, τήν ἐξυπνάδα του καί τίς ἀνθρώπινες ἐμπειρίες του, γιά ὅτι κί' ἄν τοῦ συμβεῖ. Νά μήν ὑποτιμήσει ποτέ, τά ἀνυπέρβλητα πολλές φορές ἐμπόδια, πού παραμονεύουν στήν πορεία τοῦ ταξιδιοῦ του. Παρόμοια, ὑπεροπτικά αἰσθήματα, διακατεῖχαν τούς θαλασσόλυκους

ψαράδες τῆς Τιβεριάδος, μέχρι πού ἔπιασε ἡ φουρτούνα. Μέχρι πού σκοτείνιασε ὁ οὐρανός. Μέχρι πού ἔχασαν τόν προσανατολισμό τους -τόν μπούσουλά τους- καί τά τεράστια κύματα ἀπειλοῦσαν νά τούς καταποντίσουν. Σ'ἐκείνη τήν ὄδυνηρή, ἀξιοθρήνητη καί ἀπελπιστική στιγμή, τούς ἐγκατέλειψε ὁλότελα ὁ ἑαυτός τους. Τί ἔγιναν: «ἡ δύναμή τους, ἡ τέχνη τους, ἡ ἐμπειρία τους, ἡ ἐξυπνάδα τους, τά αἰσθήματα χαρᾶς, σιγουριᾶς καί αὐτοπεποίθησης; Ὅλα ἐξαφανίστηκαν κί' αὐτό πού τούς ἀπέμεινε ἦταν ὁ πνιγμός». Ὁ Κύριος ἀδελφοί μου πού γνωρίζει τίς ἀντοχές τῶν ἀνθρώπων, σ'ἐκείνη τήν ἀπελπιστική καί ἐπιθανάτια στιγμή τῶν μαθητῶν Του, παρουσιάστηκε περπατώντας πάνω στά ἀγριεμένα κύματα. Μέσα στήν ἐξάντλησή τους καί τόν ἐπικείμενο πνιγμό τους, νόμιζαν ὅτι ἔβλεπαν φαντάσματα καί ἔβγαλαν μιά μεγάλη κραυγή τρόμου. Ὁ Κύριος τούς καθησύχασε: **«Θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμι»**. Ὅλων τά μάτια, καρφώθηκαν στό φωτισμένο πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, πού ἀνεβοκατέβαινε πάνω στά φουρτουνιασμένα κύματα. Ὁ Πέτρος ἐσυνῆλθε πρῶτος καί φώναξε δυνατά: **«Κύριε, εἰ σύ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σέ ἐλθεῖν ἐπὶ τά ὕδατα»**. Καί ὁ Κύριος τοῦ εἶπε: **«Ἐλθέ»**. Μὲ ἀπλά λόγια καί γιά νά ἐπιβεβαιώσει τούς μαθητές Του ὅτι Αὐτός ἦταν, εἶπε: «Πέτρε, ναί ἐγώ εἶμαι καί ἐφ'ὅσον ἔχεις αὐτήν τήν πίστη σέ μένα, ὅτι δέν θά ἐπιτρέψω στούς νόμους τῆς φύσεως νά καταποντιστεῖς, ἔλα. Καί τότε ὁ Πέτρος ἄρχισε νά περπατᾷ στά φουρτουνιασένα κύματα μέ καρφωμένα τά μάτια του στήν μορφή τοῦ Διδασκάλου του. Στήν θαυμάσια καί ἔνδοξη πορεία του πρὸς τόν Χριστό, ὁ διάβολος ἐφθόνησε αὐτήν τήν πίστη τοῦ Πέτρου καί ὥρθωσε ἕνα πελώριο κῦμα μεταξύ τοῦ Πέτρου καί τοῦ Χριστοῦ. Αὐτό τό δευτερόλεπτο, στάθηκε ἱκανό, νά διακόψει τήν κατά Χριστόν πορεία τοῦ Πέτρου. Ὁ λογισμός τῆς φυσικῆς πραγματικότητας, ἄδειασε ἀπό τήν ψυχὴ του τόν Χριστό καί γεμάτος φόβο, ἄρχισε νά βυθίζεται. Εὐτυχῶς πού διαισθάνθει τό λάθος του καί μέσα στήν ἀπελπισία του φώναξε: **«Κύριε, σῶσον με.»** Καί βέβαια σ'αὐτήν τήν κραυγὴ τοῦ Πέτρου, ὁ Κύριος ἄπλωσε τό χέρι Του καί τόν ἔσωσε ἀπό τόν πνιγμό, λέγοντάς του: **«Ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας?»** Σήμερα, γιά πρώτη φορά στήν παγκόσμια ἱστορία, ἡ ἀνθρωπότητα βρίσκεται μέσα σ'ἕνα φουρτουνιασμένο πέλαγος τρόμου καί ἀβεβαιότητας. Ἐνα τεράστιο ἄγριο κῦμα φόβου καί καταναγκασμοῦ, ἀπειλεῖ νά βυθίσει τούς πάντες στά **«ἔσχατα τῆς θαλάσσης»** (Ψαλμ. 138,7) Ἐμεῖς ὅμως ἀδελφοί μου, οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, σέ τούτη τήν παγκόσμια συμφορὰ πού ταλανίζει τήν ἀνθρωπότητα, δέν ἐπιτρέπεται νά φοβούμεθα. Γιατί; Διότι ἐμεῖς γνωρίζουμε, ὅτι αὐτὴ ἡ παγκόσμια δοκιμασία, εἶναι μιά ἀκόμη ἐκδήλωση τῆς παιδαγωγικῆς τακτικῆς τοῦ Θεοῦ. Κάθε φορά πού ἔπαιρναν τά μυαλά τοῦ ἀνθρώπου ἀέρα, ὁ Θεός χρησιμοποιοῦσε παρ'ὅμοιες τακτικές, ἕως ὅτου οἱ ἄνθρωποι θά ἐπέστρεφαν. Θά καταλάβαιναν τήν μηδαμινότητά τους, θά ἔβλεπαν τόν καταποντισμό τους καί θά ἔκραζον σάν τόν Πέτρο: **«Κύριε, σῶσον με.»** Ὁ Χριστός μας ἀδελφοί μου, ἤλεγξε αὐστηρά τόν Πέτρο: **«Ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας?»** Γιατί ἀμφιβάλλεις γιά τόν ἀγιασμένο χῶρο τῆς

Ἐκκλησίας; Γιατί ἀμφιβάλλεις γιά τήν ἀγιαστική χάρη τῶν Μυστηρίων καί μάλιστα τῆς Θείας Εὐχαριστίας; Γιατί ἀμφιβάλλεις γιά τήν Παντογνωσία καί τήν Παντοδυναμία μου; Τουλάχιστον ἐσύ ὁ βεβαπτισμένος Ὁρθόδοξος Χριστιανός, πού ἔχεις, ἢ μάλλον θά ἔπρεπε νά ἔχεις πειστεῖ, μέ τά θαυμαστά πού ἔχω ἐπιτελέσει καί συνεχίζω νά ἐπιτελῶ μέσον τῆς Ἐκκλησίας μου; Καί ἄν σοῦ κλείσουν τόν Ναό, παρά τήν θέλησή σου, ἄνοιξε κατακόμβες. Καί ἄν σέ συλλάβουν καί ὑποστεῖς μαρτύρια καί θάνατο, εἶναι προτιμότερο ἀπό τήν αἰώνια Κόλαση. Αὕτη εἶναι ἡ πίστη τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν. Κι' ἄν δέν κάνουμε τήν ὀρθή ὁμολογία πίστεως, τότε πόσο γελοῖοι θά εἴμεθα στά μάτια τοῦ Τριαδικοῦ μας Θεοῦ καί πάντων τῶν Ἁγίων Του, ὅταν προσπαθοῦμε νά πείσωμε τούς πιστούς μας γιά τά θαυμάσια τοῦ Θεοῦ!!!

9th SUNDAY OF MATTHEW (Matt. 14, 22-34) August 22, 2021

The disciples of the Lord, full of joy and enthusiasm, took the oars of their boat on their hands and began their journey, in the calm blue waters of Tiberias. And why not be happy? After they have spent their day in a wonderful environment of miracles and deep emotion! After living the shocking experience of the multiplication of five loaves of bread and two fish and the satiety of thousands of hungry people. And now the serene sea, the starlight promised them a wonderful journey! The Lord's disciples seemed to be flying out by enthusiasm. But the One who have said: “ Ἀλλά Ἐκεῖνος πού εἶπε: ***“I have told you these things, so that in me you may have peace. In this world you will have trouble. But take heart! I have overcome the world..”*** (John 16:33) had other plans. As an Omniscient, he read the wonderful feelings that lingered in the hearts of His disciples and wanted to teach them a good and unforgettable lesson. Sadness in life is one of the most common phenomena. It is pervasive everywhere and is an inseparable companion of our lives. The life of man is like a sea. Just as in this there are days of peace, there are also days with storms that shakes it. Sometimes, a beautiful breeze blow like zephyrs on its soft shining surfaces while at other times, strong and dangerous storms break out. Sadness has the upper hand in life. And it has no exceptions. Sufferings and tears are experienced by all people. In this sea, in these difficulties, only one consoling voice is heard and an order: ***“Take courage! It is I. Don't be afraid.”*** This is the voice of the Lord, which is the only voice that can genuinely reassure any of our storms. Our life, my brethren, is like a sea full of trials and many adventures. In this journey we need to have a good, experienced and skillful captain. Our life is a daily struggle from which we are called to emerge victorious. The purpose of the trip is to reach the bank of the other side. The purpose of the Lord's disciples was to reach the opposite bank of the Tiberias, and our purpose is to reach the opposite bank of eternal and blessed life. During this period of our journey, we will pass through ports of peace and stormy seas, as it intercedes with the disciples of the Lord. They started with a limited wind and now they were in danger

of sinking. There are many examples of the Old and New Testaments by which we are taught this reality. But regardless of the good and pleasant events or the difficult and unpleasant ones, sooner or later, the journey of life will end one day. Man's main concern in this journey is not to start, based on his own abilities. Do not rely on his own strengths, his art, his intelligence and his human experiences, no matter what happens to him. Never to underestimate the many times insurmountable obstacles that await the course of his journey. Similarly, observant feelings prevailed over the sea lion fishermen of Tiberias until the storm hit. Until the sky darkened. To the extent that they lost their orientation - their compass - and the huge waves threatened to overwhelm them. In that painful, deplorable and desperate moment, their strength had abandoned them completely. What happened: "Their strength, their art, their experience, their intelligence, their feelings of joy, dare fullness and self-confidence? Seems that all have been disappeared and what has left for them was their drowning. Our Lord Jesus, dear brethren, who knows the endurance of men, in that desperate and immortal moment of His disciples, appeared walking on the raging waves. In their exhaustion and imminent drowning, they thought they were seeing ghosts and let out a loud cry of terror. "It is a ghost!!! The Lord reassured them: **"Take courage, it is I"**. All eyes were fixed on the enlightened face of Christ, who ascended and descended on the stormy waves. Peter as the most dare full disciple of Christ found his senses and shout in a loud voice: **"Lord, if it's you," "tell me to come to you on the water."** **"Come," he said.** In simple words and to confirm to His disciples that He was observing, He said: "Peter, yes, I am, and if you have this faith in me, that I will not allow the laws of nature to be trampled upon." And then Peter began to walk in the stormy waves with his eyes fixed on the figure of his Master. In his miraculous and glorious journey to Christ, the devil envied this faith of Peter and erected a huge wave between Peter and Christ. At that moment, he was able to stop Peter's march towards Christ. The calculus of physical reality emptied Christ of his soul and, full of fear, began to sink. Luckily he felt his mistake and in his despair he shouted: **"Lord, save me."** And of course in this cry of Peter, the Lord stretched out His hand and saved him from drowning, saying to him: **"You of little faith," he said, "why did you doubt?"** Today, for the first time in world history, humanity finds itself in a stormy sea of terror and uncertainty. A huge savage wave of fear and coercion threatens to plunge everyone into the **"ends of the sea"** (Ps. 138: 7). Why; Because we know that this universal test is another manifestation of God's pedagogical tactics. Whenever men felt a superiority and self-confidence, God used similar tactics, until the people returned. They would understand their insignificance, they would see their drowning and they would shout like Peter: **"Lord, save me."** Our Christ, my brethren, has tested Peter in a very strict way: Why do you doubt the sanctified place of the Church? Why do you doubt the

sanctifying grace of the Mysteries and in fact of the Holy Eucharist? Why do you doubt my Omniscience and Omnipotence? At least you who have been baptized as an Orthodox Christian, you should have been convinced, with the miracles that I have performed and continue to perform through my Church? And if they close the Temple to you, against your will, open catacombs. And if you are arrested and suffer a martyrdom and death, it is preferable than going to eternal Hell. This is the faith of the Orthodox Christians. And if we do not make the correct confession of faith, then how ridiculous we will be in the eyes of our Triune God and all of His Saints, when we try to convince our believers of the wonders of God!!!

Ἱερές Ἀκολουθίες

Αὔριο Δευτέρα 23 Αὐγούστου, Ἀπόδοση τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, θά τελέσωμε εἰς τόν Ἱερό Ναό μας Ὁρθρο καί Θ. Λειτουργία, 8.00-9.45 τό πρωῖ. Στό τέλος θά τακτοποιήσωμε τόν Ἐπιτάφιο τῆς Θεοτόκου. **Τήν Τρίτη 24** Αὐγούστου, Ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ, θά τελέσωμε Ὁρθρο καί Θ. Λειτουργία 8.00-9.45 τό πρωῖ. **Τήν Παρασκευή 27** Αὐγούστου, Ἁγίου Φανουρίου, θά τελέσωμε Ὁρθρο καί Θ. Λειτουργία 8.00-9.45 τό πρωῖ. Tomorrow, **Monday, August 23**, Apodosis of the Assumption of the Blessed Virgin Mary, we will perform Matins and Divine Liturgy in our Holy Temple, 8.00-9.45 in the morning. In the end we will arrange the Epitaph of the Virgin. On **Tuesday, August 24**, Saint Kosma the Aitolean, we will perform Matins and Divine Liturgy 8.00-9.45 in the morning. On **Friday, August 27**, Agios Fanourios, we will perform Matins and Divine Liturgy 8.00-9.45 in the morning.

Ἡ Θεία Λειτουργία στήν Ἀγγλική

Τό Σάββατο 28 Αὐγούστου, Ἁγίου Μωυσέως τοῦ Αἰθίοπος καί ὥρα 6.00-7.00 τό ἑσπέρας, θά τελέσωμε τήν Θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, στήν ἀγγλική γλῶσσα. Εἶναι μιά πνευματική εὐκαιρία γιά ὅσους ἐπιθυμοῦν τήν Θεία Λειτουργία στήν ἀγγλική, νά συμμετάσχουν. On Saturday 28 August, Saint Moses of Ethiopia, 6.00-7.00 in the evening, we will perform the Divine Liturgy of Saint Chrysostom, in English. It is a spiritual opportunity for those who wish the Divine Liturgy in the English language to participate.

Δωρεές

Ἀνώνυμος Φιλόπτωχο \$100 Χλόη Μαυροψῆ Φιλόπτωχο \$100
Εὐχαριστοῦμε τούς εὐλαβεῖς δωρητές καί εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος ἐνδυναμώνει καί εὐλογεῖ αὐτούς καί τίς οἰκογένειές τους πάντοτε. We thank the devoted donors and we pray that the Lord may blesses them and their families always.

Ὁ Ναός, Κέντρο τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς.

Ὑποσχθεθήκαμε στούς εὐλαβεῖς ἀναγνώστες τοῦ Φυλλαδίου μας, ὅτι θά ἐξηγήσουμε γιατί διαφέρει ὁ ἐγκαινισμένος Ἱερός Ναός ἀπό ὅποιον δῆποτε ἄλλο χῶρο στόν κόσμο καί κάναμε ἀναφορά στόν ἐγκαινισμό του, ὁ ὁποῖος γίνεται ὡς ἀκολούθως: Ἀφ' ἑσπέρας ὁ ἱεουργός Ἐπίσκοπος μεταφέρει τά μαρτυρικά λείψανα καί τά ἐναποθέτει σέ ἱερό Δισκάριο ἐπί τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Πρόκειται γιά μικρά, ἐλάχιστα ἀποτμήματα λειψάνων ἱερῶν Μαρτύρων, περιτυλιγμένα μέ καθαρό κερί. Δέν

ἐγκαινιάζεται χριστιανικός Ναός, παρά μόνο μέ τήν ἀπόθεση μαρτυρικῶν λειψάνων στό κέντρο τῆς Ἁγίας Τράπεζας. (Ἦδη ἀπό τά πρωτοχριστιανικά χρόνια ἡ θεία Εὐχαριστία τελοῦνταν ἐπάνω στους τάφους τῶν Μαρτύρων· ὁ κάθε μαρτυρικός τάφος ἦταν καί Ἁγία Τράπεζα.) Ἐκεῖ ψάλλεται ἡ εἰδική Ἀκολουθία τῆς ὑποδοχῆς, ἡ ὁποία περιέχει Μαρτυρικά καί ἄλλα τροπάρια, ἐντός τοῦ ἱεροῦ Βήματος ὑπό τοῦ Ἐπισκόπου καί τῶν παρισταμένων κληρικῶν. Ἐν συνεχείᾳ ξεκινᾷ ἡ τέλεση τοῦ Μεγάλου Ἀρχιερατικοῦ Ἐσπερινοῦ τῶν Ἐγκαινίων, χοροστατοῦντος τοῦ Ἐπισκόπου μέ τήν συμμετοχή τῶν πρεσβυτέρων καί πλήθους πιστῶν. Τήν ἐπομένη, τελεῖται ὁ Ὅρθρος μέ τούς κανόνες τῶν Ἐγκαινίων. Χοροστατεῖ Ἐπίσκοπος, πλαισιούμενος ὑπό τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου. Στους αἴνους ὁ Ἐπίσκοπος διαβάζει τίς δύο προκαταρκτικές εὐχές τῶν ἐγκαινίων τοῦ Καλλίστου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Μέ τήν ἀπόλυση τοῦ Ὅρθρου, ξεκινᾷ ἡ τελετή τῶν Ἐγκαινίων. Μετά τή σύντομη προσευχή μπροστά στήν Ἁγία Τράπεζα, κατά τήν ὁποία ὁ Σεβασμιώτατος παρακαλεῖ τόν Κύριό μας νά ἀναδείξει καί μᾶς μιμητές τῶν ἁγίων Μαρτύρων, ἐξερχόμεθα ὅλοι ἀπό τό Ναό. Ὁ Σεβασμιώτατος κρατᾷ στά χέρια του τά Ἅγια Λείψανα, προπορεύονται οἱ Ἱερεῖς μέ τό ἱερό Εὐαγγέλιο, καί ἀκολουθοῦν ὅλοι οἱ Χριστιανοί. Πραγματοποιοῦνται τρεῖς λιτανεῖες γύρω ἀπό τό Ναό. Στό τέλος τῶν δύο πρώτων λιτανειῶν ἀναγινώσκονται δύο ἀποστολικά καί δύο εὐαγγελικά ἀναγνώσματα. Μέ τό τέλος τῆς τρίτης λιτανείας, γίνεται ἡ εἴσοδος στό Ναό μέ ἓνα ιδιόμορφο τρόπο. Οἱ πόρτες εἶναι κλειστές. Ὁ Σεβασμιώτατος προστάζει αὐτόν πού εἶναι πίσω ἀπό τίς πόρτες νά τίς ἀνοίξει στό Βασιλιά τῆς δόξης, λέγοντας τά λόγια τοῦ προφητάνακτα Δαβίδ: **«Ἄρατε πύλας, οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καί ἐπάρθητε, πύλαι αἰώνιοι, καί εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεύς τῆς δόξης»**. Ἀπό μέσα ἀκούγονται τά λόγια πού οἱ Ἄγγελοι ἔλεγαν ἀναμεταξύ τους κατά τήν ἀνάληψη τοῦ Κυρίου: **«Τίς ἐστίν οὗτος ὁ Βασιλεύς τῆς δόξης;»** Ὁ Ἐπίσκοπος ἀπαντᾷ καί προστάζει πάλι: **«Κύριος κραταιός καί δυνατός, Κύριος δυνατός ἐν πολέμῳ. Ἄρατε πύλας, οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καί ἐπάρθητε, πύλαι αἰώνιοι, καί εἰσελεύσεται ὁ βασιλεύς τῆς δόξης»**. Καί ἀκούγεται ἡ φωνή πίσω ἀπό τήν πόρτα: **«Τίς ἐστίν οὗτος ὁ βασιλεύς τῆς δόξης;»** Τότε ὁ Ἐπίσκοπος δίνει μιά κλωτσιά στήν πόρτα καί μέ δυνατή φωνή προστάζει: **«Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτός ἐστίν ὁ βασιλεύς τῆς δόξης»** καί εἰσέρχεται στόν Ναό θριαμβευτικά!!! **(Συνεχίζεται...)**

The Orthodox Church, Center of our spiritual life.

We promised to the readers of our Booklet, that we would explain why the Orthodox inaugurated Holy Church is different from any other place in the world and we referred to its inauguration, which is as follows: From the previous evening, the Bishop places the box with the Holy Relics on a Disc on the Holy Alter. These are small, minimal fragments of the relics of Holy Martyrs, wrapped in pure wax. A Christian Church is not inaugurated, without the deposition of martyr relics in the center of the Holy Alter. (From the early Christian years, the Holy Eucharist was celebrated on the

tombs of Martyrs). Then a specific service of welcoming of the Holy Relics is taking place followed by the great Vespers officiated by the Bishop, the clergy and all the faithful. On the next day, the Matins service is performed according to the rules of inauguration, officiated by the Bishop assisted by the Clergy. In these verses, the Bishop reads the two preliminary hymns of the inauguration. With the dismissal of the Matins, begins the special service of the inauguration. After the short prayer in front of the Holy Altar, during which the Bishop asks our Lord to appoint us as imitators of the Holy Martyrs, then we all leave the Church. The Bishop holds the Holy Relics in his hands, the priests precede him with the Holy Gospel, Exapteryga and candles and all Christians follow. Three processions take place around the Church. At the end of the first two rounds, two apostolic and two evangelical readings are read. At the end of the third litany, the entrance to the Church takes place in a peculiar way. The doors are closed. The Bishop commands the one behind the doors to open them to the King of glory, saying the words of the prophet David in a loud voice: **“Lift up your gates; O ye princes, and be ye lift up, ye everlasting doors; and the King of glory shall come in.** Then, the person’s voice behind the door heard: **“Who is this King of glory?”** Then the Bishop louder: **“The LORD strong and mighty, the LORD mighty in battle. Lift up your gates; O ye princes, be ye lift up, ye everlasting doors; and the King of glory shall come in.”** Then, the voice of the person behind the door: **Who is this King of glory?** Then the Bishop kicks the door open and even louder he says: **“The LORD of hosts, he is the King of glory.”** In this triumphant way the Bishop enters the Church. **(to be continue)**

O ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ, ΕΚΑΜΕ ΤΟΝ ΓΥΡΩ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Μέ κατόνοιξη παρηκολούθησαν οι πιστοί τόν Μέγα πανηγυρικό Έσπερινό, τά έγκώμια, τήν πανηγυρική Θ. Λειτουργία καί τήν περιφορά τοῦ καταστόλιστου Έπιταφίου τής Κοιμήσεως τής Θεοτόκου. Δέν βρίσκουμε λόγια, νά εύχαριστήσουμε καί νά συγχαροῦμε τίς εύλογημένες κυρίες καί δεσποινίδες, πού βοήθησαν μέ άγάπη καί σεβασμό πολύ στόν στολισμό του. Παράλληλα νά εύχαριστήσουμε τούς εύλαβεῖς δωρητές, οι όποιοι μάς δώρισαν τά ώραιότατα άνθη. Έπίσης εύχαριστοῦμε τόν Πρόεδρο, τά μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου, τούς ιεροψάλτες μας καί όλους αυτούς πού συμμετεῖχαν, ὥστε νά γιορτάσουμε μέ λαμπρότητα καί νά πανηγυρίσουμε ὅλοι σάν μία οικογένεια τήν γιορτή τής Παναγιᾶς μας. Νά εῖναι βοήθειά μας καί τοῦ χρόνου.

The faithful watched the Great Solemn Vespers, the hymns, the solemn Divine Liturgy and the procession of the suppressed Epitaph of the Assumption of the Virgin Mary. We cannot find words to thank and congratulate the blessed ladies and gentlemen, who helped with great love and respect in its decoration. At the same time, we would like to thank the recipient donors, who gave us the most beautiful flowers. We also thank the President, the members of the Ex. Committee, our chanters and all those who participated and enhanced the even, so that we could celebrate with brilliance and celebrate the feast of Our Lady as a family. May our Mother Panagia be with us.